

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 2. Reliquiæ S. Stephani in Insula Minorica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. dit. Orosius Historiam suam circa id
A.C. 418. temporis, S. Augustini hortatu, scripsisse
creditur, ut ea opus de Civitate Dei,
cujus tunc librum undecimum compo-
bat, confirmaret. Orosius scribendi si-
nem sibi proposuit, ut Gentilibus osten-
deret, nullo non tempore humanum ge-
nus cum similibus malis, quo tunc pre-
mebatur, fuisse conflictatum, nec esse
causam, cur ea hodie antiquarum suarum
superstitionum contemptui adscriberent.
Incipiens a Diluvio, summatim totius
Mundi Historiam ad sua usque tempora
deducit, Historiam vero Romanam mul-
to fusiis, quam coeterarum Gentium
tractat.

§. II.

Reliquiæ S. Stephani in Insula Minorica.

Epist. Sever. **O**rosius post aliquam in Africa commo-
rationem navigio se commisit, tra-
jecturus in Hispaniam, sed appellere
non potuit; verosimile est, Gotho-
rum grassationes obstitisse. Aliquam-
diu in Insula Minorica, atque urbe Ma-
gonis, suo portu celeberrima, moratus,
S. Stephani Reliquias, quas ferebat, in
Ecclesia prope urbem depositus; ipse ve-
ro in Africam revehi constituerat. Chi-
stianorum zelo istarum Reliquiarum
præsentia excitato, inter ipsos & Judæos,

qui m
Relig
diem
runt.
rent,
seren
satis
xa et
arma
Viru
ritati
Maj
cant
in po
ter d
daeo
S
pus
geba
tur
cem
Jam
sum
Ind
mag
ter
sion
ren
rus
mu
Eu
dua

qui magno numero ibi habitabant, super Sæculum V.
Religione disputationes exortæ. Tum A. C. 418.
diem disceptationi publicæ constituerunt. Christiani, ut præparati accederent, articulos præcipuos, de quibus differendum erat, conscripsere; at Judæis satis non fuit libros suos scrutari, sed sa-
xa etiam fustes, spicula, omnis generis arma in suam Synagogam contulerunt. Virum quoque, magnæ inter eos Aucto-
ritatis, cui nomen Theodorus, ex Insula Majorica, quo transmiserat, ad se revo-
cant, nec non plurimum spei posuerant in potentiam Theodosii, in illa urbe in-
ter cœteros opulentissimi, qui inter Ju-
dæos Patriarchæ Dignitatem gerebat.

Severus, ante breve tempus Episco-
pus Minoricæ creatus, tunc Jammonæ a-
gebat, alia Insulæ urbe, quæ hodie dici-
tur Citadella, triginta milliariis, seu de-
cem leucis Magona distans. Nullus Jammonæ Judæus erat, quippe persua-
sum habebant, se ibi vivere non posse. Inde proficiscentem Episcopum Severum magna populi fidelis multitudo alacri-
ter secuta est, animum suggerebant vi-
siones, quæ ut divinitus immissæ crede-
rentur, eventus fecit. Porro Theodo-
rus etiam Judæus somnium sibi oblatum multis Judæis, & Christianis narravit. Eunti mibi in Synagogam, inquit: viri duodecim, brachia versus me extendentes,

B b b 5 dice-

Sæculum V. dicebant: quo vadis? Leo ibi est! ad hoc
 A. C. 418. verba timore concussus, fugam parabam,
 cumque certum locum intrare velenum.
 Monachos ibi suavissime canentes canit:
 Incretit timor, nec animum colligenter
 tuisset, nisi domum Ruben fuisse ingredi-
 sus, unde ad Matrem meam, baud proclam-
 agentem, tanta qua potui virium con-
 testatione cucurri.

Severus Episcopus Magonam adveniens, Clericos misit, qui ipsum advenire
 Judæis nuntiarent, eosque rogarent, ut
 ad Ecclesiam se conferre vellent. Re-
 sponderunt, sibi illa die non licere Ec-
 clesiam ingredi, quod Sabbatum esset.
 Jussit Episcopus renuntiari; Ergo me in
 Synagogam venturum exspectate! nonq[ue]
 nobis voluntas, vos ad opera servilia in-
 ducere; de quæstione legis agitur, often-
 dite nobis, ubi de ea colloqui, etiam Die
 Sabbati, vetitum sit! Per moveri non po-
 tuere, ut ad Ecclesiam venirent, sed in
 Domum, in quam Episcopus diverterat,
 se contulerunt. Tunc Episcopus adeo:
 Rogo vos, fratres mei! edicite! cur tot
 lapides, tot arma congeffistis, quasi ver-
 cum latronibus vobis res esset? Et haec in
 civitate Romanorum Legibus subiecta?
 ut video sanguinem nostrum sittis, dum
 nos salutem vestram!

Judæi perturbati factum negarunt,
 addito etiam juramento. Episcopus di-
 cit:

Judæorum
perfidia.

xit: *Quid juramento opus, quando res i-* Sæculum V.
psa oculis nostris inspici potest? eamus ad A. C. 418.

Synagogam! Iter ingrediuntur omnes,

Christiani, & Judæi Psalmum canentes.

Priusquam vero illuc pervenirent, mulieres quædam Judæorum ex editiori loco lapides in subeuntes Christianos, innoxie quidem, jaculatæ. Christiani quoque, utcunque obsisteret Episcopus, Judæos lapidibus invadunt, nemo tamen Iesus. Tum vi Synagoga petiti, eandem, libris solis, iisque, quæ argentea erant, exceptis, cum ornamentis omnibus concremant. Sacri libri ablati, ne a Judæis profanarentur, argentum vero omne eidem restitutum, ne spoliatos se conqueri possent. Synagoga destructa, stupentibus Judæis, Christiani ad Ecclesiam rediere, Gratias agentes Deo, & Judæorum conversionem precibus flagitantes.

§. III.

Conversio Judæorum.

Ruben omnium primus aperte Judaicæ Legi renuntiavit; signo crucis inter alios Catechumenos recepto, fratribus Judæis obstinationem cordis exprobrare cœpit. Post Triduum Theodorus, magna Judæorum turba sequente, ad Synagogam combustam, cuius muri superrant, venit; etiam magnus Christianorum